

Til § 24.

(Grønland).

114) *B. 2. a. Administrationen. Lønninger til Inspektørerne i Grønland.*
Skrivelse fra Indenrigsministeren:

Indenrigsministeriet. København, den 19. Marts 1926.

Journ. Nr. 95/25.

Fra 1. April 1924 indførtes en ny Generaltakst som Led i Styrelsens Bestræbelser for successivt at tillempe Leveniveauet i Grønland efter Verdensmarkedets Priser, og de grønlandske Tjenestemænd fremførte i den Anledning Krav om et Tillæg til Dækning for den Prisstigning, der herved forvoldtes paa Levnedsmidler m. m. i Grønland. Sagen var herefter Genstand for Forhandling dels med Repræsentanter for den grønlandske Tjenestemandsförening og dels med Lønningsraadet, og man drøftede bl. a., hvorvidt det vilde være at foretrække, at Tillæget beregnedes som en Procentdel af den samlede Lønning (Grundløn plus Alderstillæg) eller som et Tillæg, der tildeltes efter samme Principper som de for Tjenestemænd i Danmark gældende (med Graduering for gifte og ugifte og en Maksimumsprocent i Forhold til Lønnen). Man foretrak — med Tilslutning fra Tjenestemændene — førstnævnte Beregningsmaade, hvorefter der 1 Gang aarlig af Statistisk Departement efter samme Principper, som efter § 91 anvendes for Tjenestemændene i Danmark, udarbejdes Stigningsprocenter for Fødevarer og Beklædning ifølge Generaltaksten i Forhold til den „normale“ Generaltakst (1919), dog saaledes at der kun ydes Dækning for $\frac{3}{5}$ af de konstaterede Prisstigninger, idet en ikke uvæsentlig Del — efter anstillede Beregninger ca. 40 pCt. — af Tjenestemændenes Indtægter anvendes udenfor Grønland (til private Indkøb i Danmark, til Opdragelse af Børn i Danmark o. s. v.).

Denne Fremgangsmaade vil ganske særligt være at foretrække fremfor et Dyrtidstillæg efter Tjenestemandslovens sædvanlige Regler, fordi den virker automatisk uden noget større Apparat, og fordi det paa Grund af den sparsomme Postforbindelse med Grønland vil være meget vanskeligt at faa afsluttet den nødvendige Korrespondance her om et Dyrtidstillæg i Tiden efter, at Indkøbene til det næste Aars Forsyning — paa hvilken Generaltaksten hviler — er foretaget og de sidste Postlejligheder til Nordgrønland, med hvilke Generaltaksterne nødvendigvis maa udsendes.

Hertil kommer endvidere, at der ogsaa vil være at yde de fast ansatte grønlandske Haandværkere og Arbejdere, der ikke omfattes af Tjenestemandsløven, et Dyrtidstillæg afpasset efter Generaltakstens skiftende Priser, og dette maatte nødvendigvis beregnes efter andre Regler end det, de danske Tjenestemænd tilkommende Tillæg, saafremt dette blev fikseret herhjemme fra, hvilket vilde give Anledning til lønningstekniske Vanskeligheder af forskellig Art.

Gennemførelsen af hele denne Ordning af et særligt grønlandsk Dyrtidstillæg, der i Princippet er tiltraadt saavel af Lønningsraadet som af Finansministeriet, havde man tænkt sig legaliseret ved en Ændring i Tjenestemandsløven, der dog af forskellige Grunde for Tiden har maattet stilles i Bero.

Under Hensyn til det økonomiske Tryk, som Prisstigningen med Nødvendighed har øvet og øver paa *alle* i Grønland ansatte, og hvorom talrige direkte telegrafiske Henvendelser fra Landet giver talende Vidnesbyrd, anser man det imidlertid for en uafviselig Pligt for Statskassen at imødekomme de herom rejste Krav i hvert Fald for Finansaaret 1925—26, saa meget mere som denne allerede i to Finansaar